

Kura skymning

Den här tiden på året finns det ett givet samtalsämne: att det ljusnar! I varenda sammanhang kommer den förr eller senare, denna glädje och fascination över att det vänt och att vi går mot ljusare tider. Och visst är det härligt att kunna konstatera att det nu är dager framåt halvfemtiden. Timern till lampan i köksfönstret får flyttas fram ett par knäpp. Tulpaner på bordet också så finns det hopp om överlevnad även denna gång.

Den 2 februari är det Kyndelmässodagen i kyrkans kalender. Julstämningen kommer tillbaka en smula eftersom berättelserna handlar om hur Jesus enligt judiskt bruk bars fram i templet 40 dagar efter födelsen. I vissa delar av landet firades till och med "lilla julafton" denna dag. Och det på ett ganska skojigt sätt; man gav varandra små julklappar, hade en liten gran och ett litet julbord och drack kaffet ur mycket små koppar. Det vore kanske trevligt att väcka till liv!

Ordet "kyndel" betyder ljus eller bloss (jämför med engelskans candle) och ljusen påminner om hur Jesus tas emot som "ett ljus med uppenbarelse" av den gamle trotjänaren Symeon i templet (Lukasevangeliet 2:22-32). Ett efterlängtat ljus som utstrålar värme, närhet och trygghet i en mörk värld.

Under lång tid var det tradition att församlingen delade ut ett välsignat ljus till varje hushåll och man välsignade de ljus som skulle användas i kyrkan under året. Dessa seder har återupptagits i många kyrkor idag.

Stilla dig i den blå, magiska skymningstimmen. Släck alla lampor, låt mörkret falla och tankarna vandra. Oavsett om ljuset kommer från kyrkan eller inte tycker jag att du ska tända ett och ställa på bordet bredvid tulpanerna. Lägg märke till hur detta enda ljus jagar mörkret på flykt och fyller varje vrå. Det är ljuset som bestämmer mörkrets gräns, aldrig tvärtom. Det är viktigt att komma ihåg om inte bara vintern, utan även livet känns mörkt. Den värme och omsorg vi kan ge varandra kan jaga undan tröstlösheten och väcka hopp. Kristusljuset får inspirera oss.

Det hjälper oss att hålla oss uppe tills det ljusnar igen, hjälper oss också att härda ut de sista veckorna innan vårljuset tar överhanden och livet väcks på nytt både i videkvisten, talgoxen och våra hjärtan.

Mari Jansson, kontraktsadjunkt
mari.jansson@svenskakyrkan.se

(Källa: Tradition och liv, Modéus, 2000)